

Epistola B. Pauli Apostoli ad Titum

Cap. 1 ¹ Paulus servus Dei, Apostolus autem Jesu Christi secundum fidem electorum Dei, et agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est ² in spem vitæ æternæ, quam promisit qui non mentitur, Deus, ante tempora sæcularia : ³ manifestavit autem temporibus suis verbum suum in prædicatione, quæ credita est mihi secundum præceptum Salvatoris nostri Dei : ⁴ Tito dilecto filio secundum communem fidem, gratia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatore nostro.

⁵ Hujus rei gratia reliqui te Cretæ, ut ea quæ desunt, corrigas, et constituas per civitates presbyteros, sicut et ego disposui tibi, ⁶ si quis sine crimine est, unius uxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos. ⁷ Oportet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem : non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum : ⁸ sed hospitem, benignum, sobrium, justum, sanctum, continentem, ⁹ amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem : ut potens sit exhortari in doctrina sana, et eos qui contradicunt, arguere.

¹⁰ Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, et seductores : maxime qui de circumcissione sunt : ¹¹ quos oportet redargui : qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia. ¹² Dixit quidam ex illis, proprius ipsorum propheta : Cretenses semper mendaces, malæ bestiæ, ventres pigri.

¹³ Testimonium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide, ¹⁴ non intendentes judaicis fabulis, et mandatis hominum, aversantium se a veritate.

¹⁵ Omnia munda mundis : coinquinatis autem et infidelibus, nihil est mundum, sed inquinatæ sunt eorum et mens et conscientia. ¹⁶ Confitentur se nosse Deum,

factis autem negant : cum sint abominati, et incredibiles, et ad omne opus bonum reprobi.

Cap. 2 ¹ Tu autem loquere quæ decent sanam doctrinam : ² senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia : ³ anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, bene docentes : ⁴ ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, ⁵ prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. ⁶ Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. ⁷ In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, ⁸ verbum sanum, irreprehensibile : ut is qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis. ⁹ Servos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes, ¹⁰ non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes : ut doctrinam Salvatoris nostri Dei ornet in omnibus. ¹¹ Apparuit enim gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, ¹² erudiens nos, ut abnegantes impietatem, et sæcularia desideria, sobrie, et juste, et pie vivamus in hoc sæculo, ¹³ expectantes beatam spem, et adventum gloriæ magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi : ¹⁴ qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. ¹⁵ Hæc loquere, et exhortare, et argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

Cap. 3 ¹ Admone illos principibus, et potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse : ² neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. ³ Eramus enim aliquando et nos insipientes, increduli, errantes, servientes desideriis, et voluptatibus variis, in malitia et invidia agentes, odibiles, odientes invicem. ⁴ Cum autem benignitas et humanitas

apparuit Salvatoris nostri Dei, ⁵ non ex operibus justitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus Sancti, ⁶ quem effudit in nos abunde per Jesum Christum Salvatorem nostrum : ⁷ ut justificati gratia ipsius, hæredes simus secundum spem vitæ æternæ. ⁸ Fidelis sermo est : et de his volo te confirmare : ut curent bonis operibus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, et utilia hominibus. ⁹ Stultas autem quæstiones, et genealogias, et contentiones, et pugnas legis devita : sunt enim inutiles, et vanæ. ¹⁰ Hæreticum hominem post unam et secundam correptionem devita : ¹¹ sciens quia subversus est, qui ejusmodi est, et delinquit, cum sit proprio judicio condemnatus.

¹² Cum misero ad te Artemam, aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim : ibi enim statui hiemare. ¹³ Zenam legisperitum et Apollo sollicite præmitte, ut nihil illis desit. ¹⁴ Discant autem et nostri bonis operibus præesse ad usus necessarios : ut non sint infructuosi. ¹⁵ Salutant te qui mecum sunt omnes : saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.